

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, partisinin grup toplantısında gündemdeki konularla ilgili önemli açıklamalarda bulundu. Devlet Bahçeli açıklamasında, milleti oluşturan kimliklerin sorgulanmasının Türkiye'yi bölünmeye götürecek bir süreç olacağını vurgulayarak “ Türkiye'nin milli birliği ve bütünlüğü, dil, soy ve din unsurlarının da üstünde tarihi bir gerçektir. Devletimizin beşeri zenginliği ve dayanağı olan tek millet olgusu, bu kucaklaşmanın neticesinde vücut bulmuştur. Bu asla bir dayatma ve asimilasyon değil, tastamam bir demokrasi ve millet zaferidir.

Bir başka ifadeyle, daha güçlü bir toplumda, daha müreffeh bir ülkede yaşama gayesinden doğmuş sosyal, kültürel bir uzlaşma ve dayanışma halinin zarafetidir. Türkiye Cumhuriyeti bu birleştirici ve bütünleştirici millet temeli ve sosyolojik uzlaşma üzerinde şekillenmiştir. Ancak tahripkar süreç devam ederse, mensubu olduğumuz Türk milleti, alt kimlik ve çok kültürlülük talepleri sonucunda bölünme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaktır”. Dedi

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli konuşmasının tam metni aşağıda verilmiştir.

“Saygıdeğer Milletvekili Arkadaşlarım,

Medyamızın Saygın Temsilcileri,

Yaklaşık 11 günlük bir aradan sonra TBMM bugün çalışmalarına tekrar başlamış, bu vesileyle de parti grubumuz sizlerin katılımıyla toplanmıştır.

Konuşmamın başında hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

Yurt içinden ve yurt dışından; televizyon ekranları, sosyal medya platformları, radyo kanalları aracılığıyla toplantımızı takip eden aziz vatandaşlarımıza, gönül ve kültür coğrafyalarımızda yaşayan değerli kardeşlerimize en kalbi selamlarımı gönderiyorum.

Bir yandan ülkemizdeki mahut gelişmeleri yakından takip ederken, diğer yandan da bölgesel ve küresel olayların akış istikametini dikkatle okumak, isabetle yorumlamak durumundayız.

Türkiye'mizle ilgili, milletimizle ilişkili her konu başlığı fikir ve siyasetimizin merak ve mücadele sahasıdır. Kaldı ki böyle de olmalıdır.

Elbette siyasetin doğru olması kadar, bu siyasetin tatbik edileceği zamanın doğru olması da şarttır.

Yanlış bir zamanda doğru siyaset yalnızca mantıksız bir oyalanmadır.

Doğru bir zamanda yanlış siyasetin temin çabası ise başlı başına avunmadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin siyaseti doğrudur, sistemi doğrudur, sevdası doğrudur, seciyesi doğrudur, seferi doğrudur, sedası doğrudur, hamd olsun duruşu dosdoğrudur.

Bacası eğri olan evin dumanı doğru tütmez.

Doğru duvar yıkılamaz, yolu ve yönü doğru olanın yükü ağırsa da bizim için hiç fark etmez.

Çünkü bizim baktığımız yer ile bastığımız yer başkent Ankara'nın politik dinamikleriyle yoğunlaşmış, tarihi emanetleriyle yoğrulmuştur.

Bu nedenle Türkiye'nin karşı karşıya olduğu her neviden risk ve tehditlere yaklaşımımız belirsiz ve bulanık değildir, hiç de olmamıştır.

Doğudan batıya, kuzeyden güneye Türkiye'yi etkileyen, hatta çevreleyen sarsıcı olayların, sancılı ilişki ağlarının, sıcak gerilim hatlarının milli ve müteyakkız bir şuurla ele alınması bize göre mecburiyettir.

Özellikle Rusya ile Ukrayna arasında günbegün derinleşen kutuplaşmanın milli varlığımıza, milli çıkarlarımıza hangi düzeyde tesir edeceğini, bu kapsamda muhtemel bir savaş halinin Kafkaslarla birlikte Türkiye'ye nasıl etki edeceğini iyi ölçmek ve öngörmek lazımdır.

Beklentimiz ve temennimiz Rusya ile Ukrayna arasında akliselimin galip gelmesi, barış ve sükûnetin iki ülkenin politikasına da hâkim olmasıdır.

Ukrayna'nın bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı zaruridir.

Ukrayna, ABD ile Rusya arasında fiilen kurulan stratejik mahiyetli müzakere masasının iştah açıcı mezesi olarak görülmemeli, bu şekilde değerlendirilmemelidir.

Bu ülkenin en ciddi talihsizliği güç blokları arasına sıkışıp kalmasıdır.

Ne tuftadır ki, Ukrayna'nın akıbeti, dahası bir işgale uğrayıp uğramayacağı ABD ile Rusya'nın doğrudan ya da dolaylı görüşme ve diyalog trafiğine bağlanmıştır.

Ocak ayının ikinci haftasından itibaren hızlanan siyasi ve diplomatik temaslar şu ana kadar kalıcı bir iyileşmeye ve yatıştırıcı bir sonuca henüz ulaşamamıştır.

Ukrayna'nın adeta sömürge ülke muamelesi görmesi bize göre büyük bir seviye ve değer kaybıdır.

NATO Genel Sekreteri, geçtiğimiz günlerde, NATO'nun olası bir Rus işgali durumunda Ukrayna'ya savaş birlikleri gönderme planı olmadığını belirtmiştir.

ABD Başkanı Biden de aynı çizgidedir, fakat bu ülkenin Dışişleri Bakanı Kiev'e 283 ton mühimmat dahil askeri yardımda bulunduklarını açıklamıştır.

PKK/YPG'ye verilen anti tank füzelerinin tıpkısının aynısı Ukrayna'ya da gönderilmiştir.

ABD yönetimi Kafkaslardaki gerilimi tırmandıran bir strateji izlerken, hem nalına hem de mihına vurmayı tercih etmektedir.

NATO'nun 2022 planlamasında yer almamasına rağmen, Ocak ayının son günlerinde "Neptune Saldırısı 2022" isimli tatbikat Akdeniz'de başlatılmış, Soğuk Savaş'tan bu yana ilk defa bir ABD uçak gemisi NATO komutasına tevdi edilmiştir.

Rusya da Karadeniz ve Baltık Denizi'ndeki donanmasını sayı ve kuvvet bazında güçlendirirken, Ukrayna sınırındaki askeri yığınağı da genişletmiştir.

Sınıra kan bankası ve tıbbi destek sistemleri kurması her ihtimale hazır olduğuna işaret etmiştir.

ABD Dışışleri Bakanı'nın, Rusya'nın Ukrayna'yı NATO'ya alınmaması talebine olumlu cevap vermediklerini dile getirmesi, Rusya Dışışleri Bakanı'nın *"savaş bize bağılysa olmayacak"* demesi, Biden'in Ukrayna'nın Şubat ayı içinde işgale uğrama ihtimalinden bahsetmesi tenakuzlarla ve tehlikelerle dolu bir süreci gözler önüne sermektedir.

Rusya'nın, Bulgaristan ve Romanya'dan NATO'nun ayrılmasına dönük çağrısı krizin sadece Kafkaslarla sınırlı kalmayacağını göstermektedir.

NATO'nun "açık kapı siyaseti" ismiyle Rusya sınırlarına genişleme stratejisi, bundan mülhem Moskova yönetiminin istediğı güvenlik garantilerini bir türlü elde edememesi istikrarsızlığın kronikleşmesine yaramaktadır.

Diğer yandan, ABD'nin Avrupa'yı bir çatışmaya ikna edemediğı anlaşılmaktadır.

ABD Başkanı'nın, Rusya'nın küçük bir işgaline göz yumacakları anlamına gelen ifadeleriyle birlikte, kısa vadede Ukrayna'nın NATO'ya üye olmasını pek mümkün görmediğini itiraf etmesi tavşana kaç taziye tut siyasetinden başka bir şey değildir.

Kırım'ın ilhakına düşük tonlu cılız tepkilerden başka bir tavır gösteremeyen uluslararası toplumun, Rusya ile Ukrayna arasındaki ihtilafı farklı kanallardan tırmandırma siyaseti bölgesel barışı dinamitlemektedir.

Ukrayna'nın geleceğine karar verecek yegâne güç bu ülke vatandaşlarının hür iradeleridir.

Kiev'i geleceğı bölgesel ve küresel güç merkezlerinin insafına terk edilmemelidir.

Ukrayna Cumhurbaşkanı'nın dediğı gibi, *"Ukrayna, Biden ile Putin arasındaki bir anlaşmanın sonucu olmamalıdır."*

Rusya ile Ukrayna arasındaki ilişkilerin normalleşmesi, barış ve uzlaşmanın tesis edilebilmesi ancak ve ancak bu iki ülkeyle dostane ve yapıcı ilişkileri bulunan üçüncü taraf bir ülke tarafından sağlanabilecektir.

Bu ülke de kuşkusuz Türkiye'dir.

Sayın Cumhurbaşkanımızın aktif, samimi ve ilkeli girişimleri, Rusya ve Ukrayna ile aynı anda konuşma ayrıcalığı ülkemizin arabuluculuk rolünü tahkim ve takviye etmektedir.

Sayın Erdoğan'ın Ukrayna'ya gidecek olması, Rusya Devlet Başkanı Putin'in bu ay içinde Türkiye'yi ziyaret planı, bölge barışına, istikrar ve huzur arayışına büyük bir destek olabilecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu sürecin arkasında duruyor, Rusya ile Ukrayna arasındaki anlaşmazlık düğümünün bir an evvel mutabakatla çözülmesini arzu ediyoruz.

Ortadoğu'dan sonra Orta Asya'nın ve Kafkasların iç çatışma ve kargaşa ortamına sürüklenmesini kesinlikle doğru bulmuyoruz.

Türkiye sözü dinlenen, nazı çekilen, vakarına imrenilen, varlığına itibar edilen, ne diyeceğı merak uyandıran saygın ve güçlü bir devlettir.

Bu gerçekleri kabulde zorluk çekenler olabilir.

Türkiye'nin bölgesel ve küresel sorunlara müdahale edebilme kapasitesinden dolayı uykuları kaçanlar da çıkabilir.

Bunların hepsi mümkündür, aynı zamanda faileri malumumuzdur.

Ancak hakikat, eşi olmayan bir gücün gerçekliğinde ihlal ve inkar edilemez direniş noktasıdır.

Ne kadar yok sayılırsa sayılsın, hakikat günün birinde aynen bir mektup gibi inkârcıların eline ulaşacak, yüzlerini de kızartacaktır.

CHP'nin, İP'in, HDP'nin, devasız ve geleceksiz çürüklerin çarpıtmaları beyhude, aleyhe propagandaları faydasızdır.

Türkiye büyüdükçe müfteriler buruşacak, kalkındıkça münafıklar buharlaşacak, gücüne güç kattıkça müptezeller budanarak köşe bucak kaçacaklardır.

Bilinmeli ve her zaman da hatırdta tutulmalıdır ki, tarihin şaşmaz geleneği, coğrafyanın şüphesiz gerçeği kesinlikle budur.

Değerli Milletvekilleri,

Geçen hafta ülkemizin tamamında etkili olan soğuk ve karlı hava şartları hayatın olağan akışını olumsuz etkilemiştir.

Vakıa hal böyle olsa da, yağın kar rahmettir, berekettir, bolluğun ve nimetin müjdesidir.

Azalan barajlarımız, kuruyan topraklarımız, sararan ağaçlarımız beyaz örtüyle birlikte önümüzdeki bahar aylarında inanıyorum ki hepimizin yüzünü güldürecek, uyanan doğa yurdumuzun çehresini renklendirecektir.

Rahmetle yad ettiğim Merhum Sezai Karakoç meşhur Kar Şiir'inde ne güzel de söylemiş:

“Karın yağdığını görünce,

Kar tutan toprağı anlayacaksın.

Toprakta bir karış karı görünce,

Kar içinde yanan karı anlayacaksın.”

Ne karın yağdığını görebilen ne de kar tutan toprağı anlayabilen kifayetsiz muhterislerin kış günlerinde vatandaşlarımızı perişanlığa mahkum ettiklerini cümle alem görmüştür.

Meteoroloji uzmanları, bilim insanları günlerce İstanbul başta olmak üzere ülkemizin tamamında yoğun kar yağışının olacağını alarm zilleri çalar gibi duyurmuşlardı.

Yani perşembenin geleceği çarşambadan belliydi.

Sorun karın yağması değil, alınmayan önlemler ve ihmaller zinciridir.

Yağış halindeyken karla tesirli bir mücadele dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş, söz konusu olmamıştır.

Mühim olan tedbirleri kar yağmadan sırasıyla ve eşgüdüm halinde almaktır.

Birleşik Krallığın Türkiye Büyükelçisiyle 25 gün önce programlanan randevusunu saat gibi hatırında tutan İstanbul Belediye Başkanı, ne gariptir ki, ne gafilliktir ki, meteorolojinin uyarılarını bir türlü hatırlayamamış, aklına dahi getirememiştir.

Ucuz bir mantıkla, ***“kar aniden bastırdı”*** diyecek kadar savrulmuştur.

Balığa tuz dökmüştür de yollara tuz dökcek yönetim becerisini gösterememiştir.

Diyeceğim odur ki, İstanbul'da balık baştan, tuz da hepten kokmuştur.

Gömleğin ilk düğmesi yanlış iliklenmiştir.

Kar göstere göstere gelmiş, İstanbul Belediyesi göre göre kara gömülmekle kalmamış, daha vahimi İstanbullu vatandaşlarımızı çileye ve çetin kış şartlarına mahkûm etmiştir.

Kuzeyden gelen kar dalgası özellikle İstanbul'un kuzey batısını vurmuş, bu bölgedeki otoyollarda ulaşım durunca büyük kentimiz 17 saat süren kilitlenme ve esaret yaşamıştır.

İstanbul'a 8 saat içinde metrekareye düşen kar yağışı yaklaşık 60 kg civarında olmuştur.

Sel olunca denize kaçan, deprem olunca kayak yapan, kar yağınca balık masasında keyfe dalan sorumsuz ve duyarsız bir kağıt kaplana İstanbul ve İstanbullu kardeşlerim asla müstahak değildir.

İstanbul, İstanbul olalı böyle bir zillet, böylesi bir zulüm görmemiştir.

Çürük tahtanın çivi tutmayacağı bir kez daha belli olmuştur.

Liyakatsiz, layüsel ve lakayt bir siyaset tellalının elinde İstanbul ser sefil hale düşmüştür.

Bu hazin bir tablodur, hezimetle perçinli ayıplı bir tabansızlıktır.

İstanbullu yolda kalmış feryat figan ediyor, trafik tıkanmış, hayat durmuş, Belediye Başkanı kendisine özel tahsisli kar küreme aracıyla balıkçıya gidiyor.

Bunu yaparken de hiç vicdanı sızlamıyor.

Üstelik *"Büyükelçiyle yemek karla mücadele kadar önemli"* diyebilecek kadar şirazesini kaymış bir görüntü vermekten kaçınmıyor, bundan rahatsız olmuyor.

Çünkü istikameti şaşmış, iradesi sakatlanmış, perdesi yırtılmış, pusulası bozulmuştur.

Bir büyükelçiye 16 milyon İstanbulludan daha çok önemseyen bir şahsa Türk-İslam medeniyetin en büyük kenti nasıl emanet edilecek?

Emanete leke sürmek millete ihanet, melanete hizmet değil midir?

Normal şartlarda İstanbul gibi bir kentin belediye başkanının pek tabii herkesle görüşmesi normaldir, beklenen bir durumdur.

Buna diyeceğimiz bir şey yoktur.

Normal olmayan husus; karın, kışın tam ortasında lüks bir balık lokantasında vaki görüşmeye niye ve ne maksatla ihtiyaç duyulduğudur.

Bu kadar önem atfediliyorsa, söz konusu görüşmeden Dışişleri Bakanlığı bilgilendirilmiş midir?

Balık masasındaki konuşmalar tutanak altına alınmış mıdır?

Bir belediye başkanı için kentinin ağır hava şartlarıyla mücadeleden daha öncelikli ne olabilir?

İstanbul Belediye Başkanı, kimlerin dolduruşuna gelmiş, kimlerin dolmuşuna binmiş, nasıl bir siyasi hedef konusunda ikna edilerek kafa kola alınmıştır?

Son zamanlarda ülkemizde görev yapan büyükelçilerle CHP'nin özel ve düşündürücü bağlantısının giderek yaygınlık kazanması ister istemez aklımıza 19'uncu yüzyıl devlet adamlarından Keçecizade Fuat Paşa'nın bir sözünü getirmiştir.

Merhum Paşa'nın dediği aynen şuydu:

“Bir devlette iki kuvvet olur. Biri yukarıdan biri aşağıdan gelir. Bizim memlekette yukarıdan gelen kuvvet cümlemizi eziyor. Aşağıdan ise bir kuvvet hasıl etmeye imkan yoktur. Bunun için pabuççu muştası gibi yandan bir kuvvet kullanmaya muhtacız. O kuvvet de sefaretlerdir.”

Burada söz konusu edilen muşta, kunduracıların derileri vurarak inceltmek için kullandıkları metalden tokmaktır.

CHP'nin tam tersine, Keçecizade Fuat Paşa'nın sözüne dün ve bugün bağlamında katılmamız, onay ve olur vermemiz eşyanın tabiatına tamamen aykırıdır.

Bize göre CHP'nin büyükelçilerle düşüp kalkması tesadüf olmayıp, demokrasi dışı ve milli irade karşıtı bir arayış ve özlemin mahsulüdür.

Zira artık kartlar açık oynanmaktadır.

Yine bir başka CHP'li büyükşehir belediye başkanının, **“Millet İttifakı'nın Cumhurbaşkanı adayını dış güçler belirleyecek”** itirafını İmamoğlu'nun sinsî faaliyetleriyle beraber ele almak lazımdır.

CHP, süngü düşürmüş, teslim bayrağını çekmiş, serbest kullanıma açılmıştır.

İstanbul Belediye Başkanlığı makamını siyasi hırsları için basamak gören bir kişinin marjinal güvenilirliği sıfıra inmiştir.

Bu şahıs Türkiye muhalifleriyle can ciğer kuzu sarması haline gelmiştir.

Şu rezalete bakınız ki, Belediye Başkanı balıkçıda tika basa yerken, sözcüsü de İstanbul'da değil, tatile gittiği İsviçre'de karla mücadele etmiştir.

Sanıyorum Alpler'de epey zorluğa katlanmıştır.

Ne de olsa yoğun kar yağışı altında kayak yapmak, pahalı otellerde yatıp kalkmak, yiyip içmek ihtimalen bu fukarayı yormuş, oldukça da hırpalamıştır.

İşte CHP'nin önü arkası, özü özeti, başı sonu bundan ibarettir.

Ne utanmaları var, ne sıkılmaları.

Ne edep bilirlir, ne de erdem tanırırlar.

Fildişi kulesinde, sırça köşklerde sosyal demokratlık taslarlar.

Mobese kayıtlarına düşünce de kızılca kıyamet koparırlar.

Kar yağışını konuşmazlar, İstanbul'un dramını konuşmazlar, balıkçıyı konuşmazlar, ne var ki yüzüsüzce mobeseyi dillerine dolamaktan da geri durmazlar.

Takip ediliyorlarmış, izleniyorlarmış, dinleniyorlarmış, geçin bunları, bırakın bu boş bahaneleri, şiddetli kar fırtınası varken balıkçı lokantasında ne aradığınızı, hangi gizli emellerin peşinden koştuğunuzu söyleyin.

Peki yeri ve zamanı mıydı büyükelçiyle protokol yemeğinin?

Yüreğiniz yetiyorsa itiraf edin, cesaretiniz varsa ifade edin, mahcubiyet duyacağınız gizli ilişkileriniz, korkup sineceğiniz gizemli irtibatlarınız yoksa çıkın meydana, milletin kafasında birikmiş soru işaretlerini giderin.

Mobese, yani kent güvenliği yönetim sistemi, toplumsal huzur, güvenlik ve asayişin sağlanması, suç ve suçluların takip ve tespiti açısından büyük bir imkandır.

Açığı olanların mobeseden şikâyet etmeleri gayet doğaldır.

Özgürlüğün ve özel hayatın ihlal edildiğini iddia edenler boşa nefes tüketmektedir.

İstanbul'da geçen hafta yaşanan rezaletlerin bir benzeri dünyanın herhangi bir ülkesinde vasat bulmuş olsaydı, o ülkenin belediye başkanı emin olunuz ki bir gün, bir saat, bir saniye bile koltuğunda oturamazdı.

Sayın Abdülhamid Gül'ün başarıyla icra ettiği bakanlık görevinden affını istemesini mobese kayıtlarının ortaya çıkmasına bağlayan süflü ve müflis CHP zihniyetinin algı oyunları, iftira taarruzları, itibar suikastları asla tutmayacak, hiç kimse de bunlara iltifat ve itimat etmeyecektir.

Bizim dileğimiz Büyükşehir Belediye Başkanı'nın da görevinden affını bir an evvel talep etmesi ve gecikmeksizin, daha fazla hasara yol açmaksızın İstanbul'un önünü derhal açmasıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Demokrasinin akli ve ahlaki temelleri vardır ve mutlaka da olmalıdır.

Milletsiz bir vatan, hukuksuz bir özgürlük, halksız bir demokrasi, halsiz bir adalet, hakikatsiz ve hafızasız bir insan düşü kuran mihrakların bitmek tükenmek bilmeyen operasyonel faaliyetleri devamlı tetikte, devamlı teyakkuzda olmamızı gerektirmektedir.

Bu mihrakların hüviyeti esasen meçhul değildir.

Değerlere yönelik kategorik saldırılar, kavramlara yönelmiş işgal niyetleri, maneviyatımıza kurulmuş tuzaklar maalesef vahim bir düzeydedir.

İnsanlığın ortak hazinesi olan demokrasi, hak, hukuk, özgürlük, adalet sürekli aşınmaya, sürekli irtifa kaybına maruz kalmaktadır.

Aslında bu kaygı verici gerçek bilinçli bir tertibin, sistematik bir tahribatın uzun metrajlı sonucudur.

Gerçek manasından koparılmış bir demokrasinin, sadece demagojiyi besleyeceği, bunun yanı sıra despotik tahakkümlere davetiye çıkaracağı açıktır, ortadadır, tecrübeyle sabittir.

Demokrasi işin özünde insana dayanan, insanı esas alan, insanla anlamını bulan bir rejimdir. Ve demokratik sürecin kilit taşı insandır.

Bununla birlikte demokrasinin resmi bir ideolojisi yoktur.

Herkes ne düşünürse düşünsün, bir insanın başka türlü düşünmeye ve bunu savunmaya demokratik ve meşru sınırlar içinde hakkı olacaktır.

Demokrasi salt seçimden seçime varlığını hatırlatan bir rejim de değildir.

İşlevi, siyasal kurumlarla sosyal kesimler arasında denge, denetim, düzen ve karşılıklı mükellefiyetler sağlamaktan ibarettir.

Demokrasiyi yalnızca çoğunluğun yönetimi, seçimlerden elde edilmiş sayısal veya oransal bir üstünlük olarak görmek de makul sayılamayacaktır.

Demokrasi, siyasal katılım ve tercih külliyatı, uzlaşma ve hoşgörü küfesi, saygı ve muhabbet kültürü, sandık ve seçim küresidir.

Batının siyasal düşünceleri, demokrasi için ekonomik gelişmişlik ve batılı değerler sistemini vaaz etseler de, evrensel demokratik kazanımlar tam aksine vurgu yapmaktadır.

Millet varsa, ülke varsa, devlet varsa, insanların adil, hür ve tarafsız seçimlerinden bahsediliyorsa demokrasi kaçınılmaz bir realite olarak karşımıza çıkacaktır.

Çünkü milletin kendi geleceği hakkında hüküm verme ve hedeflerini belirleme hakkı aynı zamanda bir insanlık onurudur, bu onurun muhafazası demokrasi namusudur.

Batılı doğulu, kuzeyli güneyli demokrasi tanımlaması dayatma tonu ağır basan seçkinci, ayrımcı ve mesnetsiz bir iddiadır, ayrıca imtiyazlı bir alan açma çabasıdır.

Asıl sorun maskeli demokratların, mayası ve meşrebi bozuk siyaset bezirgânlarının demokrasiyi kırıp dökmeleri, bozup parçalamaları, işlerine geldiği gibi söküp takmalarıdır.

Demokrasi ihanetin kılıfı olamaz.

Demokrasi egemenliğe kast etmenin kaynağı görülemez.

Demokrasi sövüp saymanın, yakıp yıkmamanın meşruiyet zemini olarak asla kullanılamaz.

Demokrasi, hukuk ve hürriyetin, hukuk ve hürriyet, demokrasinin karşılıklı güvencesidir.

Biri olmadan diğerrinin varlığından söz edilemez.

İfade ve düşünce hürriyeti, vandal hedeflerin, vahşi emellerin, öfke ve nefret akımlarının, suç ve suçluları koruma alçaklığının ikmal deposu, ikbal dekoru değildir.

Hürriyet öyle bir hassas terazidir ki, kefenin birisi yükselirken diğeri iniyorsa orada sorun var demektir.

Devletin varlığını müdafaa için yaptığı her mücadele meşrudur.

Bu meşruluğu demokrasi ve hürriyet kisvesiyle sulandırmaya çalışmak devlete kast etmektir, bunu adı da ihanettir.

Hiçbir toplum, hiçbir ülke, mensuplarından hiç birine, hürriyetlerin tümünü sınırsız kullanma ehliyeti vermemiştir.

Kaldı ki toplum hayatının bir bedeli vardır.

Sınırlar hukuk kurallarıyla çizilmiştir.

Bu hukuk kurallarına riayet ve sadakat hatırı sayılı pek çok siyaset felsefecisine göre hürriyetin ta kendisidir.

İnsanların birbirine göstereceği hoşgörü hudutları aynı şekilde demokrasi ve hürriyetin de hudut hattının temerküz ve tecelli etmesini sağlayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'na hakaret etmek, büyükbaş hayvan benzetmesi yapmak ifade ve düşünce hürriyeti sayılamaz.

Bu tip bir kötü söz terbiyesizliktir, edepsizliktir, nitekim suçtur.

Hz.Adem ile Hz.Havva'ya cahil demek bir sanatçı marifeti, demokratik bir hak, sıradan bir şarkı sözü olarak değerlendirilemez.

Herkes aksini söylese de Milliyetçi Hareket Partisi bu görüşte olamaz, bu ilkelliğe göz yumamaz, selin akıntısına kapılamaz.

Hakaret eden, küfreden, faşizan arzularını ilk fırsatta ifşa eden kim olursa olsun, bunun sonuçlarına mutlak surette katlanmalıdır.

Bir televizyon kanalında Sayın Cumhurbaşkanı'na en ağır hakaretleri sıralayan sözde bir gazeteciye sessiz kalanların, Trabzon'da bir çocuğun heyecanla söylediği sözlerle ateş püskürmeleri ikiye bölünmüştür.

Dikkat buyurunuz, henüz 10 yaşında olan bu çocuğumuz Cumhurbaşkanı'na amca derken, Kılıçdaroğlu'na hain diye seslenmiştir.

203 sözde yazar, çizer, aydın ve gazetecinin bildiri hazırlayıp yayımlamak yerine bu sorunu ele almalarında yarar olacaktır.

Bu yavrumuzu bu noktaya getiren nedir? Böylesi bir tercihe zorlayan ve bunu da telaffuz ettiren gelişmeler nelerdir?

Şehidimiz Eren Bülbül'ün katilleriyle sarmaş dolaş olanların, ittifak kuranların, yanak yanağa verenlerin, bilahare herkesin, her kesimin geleceğimiz adına bu soruların üstünde kafa yormaları elzemdir.

Terörizmin değirmenine su taşımanın sorarım sizlere, neresi haktır, neresi hukuktur, neresi demokrasidir?

Katile katil, canıye canı, teröriste hain diyemeyen, sırf siyasi rant devşirmek için bölücülerle bir ve aynı kareye girmekten sakınmayan her kim varsa demokrasiyle arasına geceyle gündüz gibi mesafe koymuştur.

Sorosçu Osman Kavala'yı savunmak, terörist Demirtaş'a methiyeler düzmek adalet, demokrasi ve hürriyet konusu değil, işlenmiş suç ve hıyanete taammüden ortaklıktır.

Terörist hem devlet hem de demokrasi düşmanıdır.

Düşmana ganimet olan siyasetçilerin demokrasi iddiası tilkinin kümes bekçiliğine talip olmasıyla aynı kurnazlıktır.

Bilinmelidir ki, demokrasi taşlaşmış kalplerin, buzlanmış vicdanların, kiralanmış akılların, satılmış ruhların, devşirilmiş zihniyetlerin, millete silah çeken şerefsizlerin harcı değildir, hakkı değildir.

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu geçen hafta demiş ki: **“Terörle mücadele ediyoruz derken demokrasi askıya alınıyor. Demokrasi askıya alınırsa da en çok terör örgütlerine prim verirsiniz.”**

Sayın Kılıçdaroğlu şu hususu unutma ki, tekerimize taş koymaya kalkışanların alınlarını karışlarız, bunlara karşı da çekilmeye hazır keskin bıçak olup ayağa kalkarız.

Terörle mücadele sürecinde demokrasinin askıya alındığını söylemek su katılmamış bölücü bir dildir.

Terörle mücadele sürecinde demokrasinin hiçe sayıldığını iddia etmek terörist üslubudur, terör usulüdür, zillet bir bütündür.

Demokrasiyi korumak için terörle mücadele ediliyor, ey Kılıçdaroğlu bundan haberin var mı?

Vatana ve millete musallat olan seri katilleri cezalandırmak amacıyla terörle mücadele yapılıyor, ey Kılıçdaroğlu

bunu biliyor, bunu hazmedebiliyor musun?

Demokrasinin yolu Diyarbakır'dan geçer diyen Kılıçdaroğlu, senin yolun nereye çıkıyor? Karanlık yolculuğun nereye doğru gidiyor?

Kılıçdaroğlu sosyal medyada video çeke çeke akli melekelerini yitirmiş, trolleşmiş bir figür olarak milli ve siyasi hayata bütünüyle aykırı davranmaya başlamıştır.

Demokrasinin bir yolu vardır, o da insanımızın, milletimizin vicdan, asalet ve ahlakından geçmektedir.

Eğer ille de demokrasiye ulaşacak bir yol aranıyorsa başkent Ankara'nın tertemiz ve geniş yolları aziz milletimizin her ferdine sonuna kadar açıktır, her zaman da açık kalacaktır.

Güçlendirilmiş parlamenter sistem hazırlığı yapıyorlarmış.

Bu ay içinde de taslak metni açıklayacaklarmış.

Ama henüz kurulacak masada nasıl oturacaklarını tespit edememişler.

Alfabetik mi olsun, aritmetik mi olsun, yaşa göre mi olsun, yoksa boy sırasına göre mi olsun, karar vermiş değiller.

Kendi aralarında demokratik nezaketin çatısını örmekten aciz kalan, ittifakın isim değişikliğini planlayan, üçüncü bir ittifak projesiyle HDP'yi bagaja koymayı düşünen zillet ittifakının Türkiye'ye katacağı, Türk milletine kazandıracağı hiçbir şey yoktur.

Doğalgaz stokunda olmayan azalmayı bir yalana bin yalan ekleyerek anlatan, benzin fiyatlarını görünce ata bindiklerini açıklayan bu demokrasi kaçkınlarını, ahde vefalarını çiğnemiş bu nimet bilmez taifeyi aziz milletimiz ibretle takip etmektedir.

Kılıçdaroğlu, geçen hafta katıldığı bir televizyon programında pot üstüne pot kırmış, vahamet düzeyinde falso yaparak, "bu milleti barıştıracamız" diyebilmiştir.

Sayın Kılıçdaroğlu barışmak, küsler arasında olur.

Türk milleti ne zaman birbirine küsmüştür?

Bu küslükten bir tek bizim mi haberimiz olmadı?

Sen ne demeye çalışıyorsun? Maksat ve muradın nedir?

Demokrasinin arkasına sığınıp Türkiye'yi yayılım ateşine tutmana, nifak saçmana, sanal ihtilaflar üretip bunu yaymana tahammül etmeyeceğiz, suskun kalmayacağız.

Sayın Kılıçdaroğlu, AB büyükelçileriyle buluşmanda, "Deva partisinin ekonomi çalışmasına katılacağız" sözleriyle küstürdüğün, kızdırdığın, özgüveniyle oynadığın CHP'ye oy veren kardeşlerimle önce barışman, öncelikle onların gönüllerine girmen sana başlıca tavsiyemizdir.

Milletin arasında en küçük bir küslüğün olmadığını, buna dair bir emarenin dahi bulunmadığını görmelisin, hiç kuşku yok aklını da başına acilen devşirmelisin.

Değerli Arkadaşlarım,

Partimiz, gücünü milletinden alan siyasal bir düşüncenin savunucusudur.

Onun için de adımız Milliyetçi Hareket'tir.

Millet olma halinden daha güçlü bir yapı ve kudret henüz bulunmamıştır.

Millet olmakla, yeryüzünün çehresi değişmiştir.

Millet olmakla, milli devletler doğmuştur.

Demokrasiler de millet gerçeğinden beslenmiş ve gelişmiştir.

Bizim vazgeçmeyeceğimiz temel husus millet gerçeği ve demokrasi mirasımızdır.

Milliyetçilik de bu gerçeğin şuurla kavranması ve savunulmasıdır.

Ne var ki; milletleşme, sonuçlanmış değil devam eden bir süreçtir.

Berberce yaşanan her gün, her saat, üzerinde ittifak edilmiş dile, kültüre, ülkülere doğru artan bir kaynaşmadır.

Millet olma hali, toplumun sosyal, kültürel, ekonomik bağın demokratik ve doğal uzlaşma alanıdır.

Bu doğal ve kendiliğinden oluşan uzlaşma sonucu;

Bir halay havası ile neşelenmemiz, bir ağıtla hüzünlenmemiz bu yüzdendir.

Milli bir zaferle sevinmemiz, doğal bir afetle üzülmemiz bu sebeptedir.

Millet olma şuurunun zemini ve çıkış noktası ise yükselen üst kimlik ve kültür unsurlarıdır.

Ancak, millet olma hali, onu oluşturan alt kültürlerin, lehçelerin ve hatta kimliklerin inkârı anlamını da taşımayacaktır.

Bu açıdan Milliyetçi Hareket Partisi'nin millet anlayışı ötekileştirici ve uzaklaştırıcı değildir, hiç de olmamıştır.

Tamamen kültürel ekseninde tecessüm eden "**Ne Mutlu Türküm Diyene**" beyanı milli bir heyecanda ve bir tarih şuurunda kenetlenmeyi temsil etmiştir.

Bu itibarla, bizim hiçbir zaman kimsenin kökeni veya mezhebini öne çıkaran, kaşıyan, reddeden, aşağılayan, engelleyen, yasaklayan bir zihniyetle yakınlaşmamız mümkün değildir.

Bizim için Edirne neyse Hakkari odur.

Yozgat neyse Diyarbakır aynısıdır.

Bütün yolların çakıştığı nokta Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Yolu sevgiden, mensubiyet şuurundan, bayrak ve vatan sevgisinden geçen herkes kardeşimizdir.

Hiçbir insanımızın diğerinden, hiçbir yurt köşesinin bir başka yerinden üstünlüğü veya eksikliği yoktur.

Yine bu kapsamda, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, millet kavramı birleştirici bir rol üstlenmiştir.

Etnik köken, dil ve din gibi farklılıklara bakılmamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, Türk milletinin eşit ve saygın fertleridir.

Türkiye Cumhuriyeti devletini Türk milletinin birlikte yaşama ülküsü ve aynı kaderi paylaşma iradesi kurmuştur.

Partimiz, ülkemizde yaşayan vatandaşlarımızı “Türk milleti” tanımını içinde görmektedir.

Ancak zillet ittifakının paydaşları milleti oluşturan kimlikleri sorgulamakta, tahriklerini sürdürmektedir.

Asırlar içinde üst birliğe ve millet kimliğine yönelen bütün süreç bu tahriklerle geriye dönme riskini içinde barındırmaktadır.

Etnik kimliklerin kaşınması, kaçınılmaz olarak kimlik taleplerini doğuracak, hepimizin adı olan Türk milleti tanımına itirazlar çoğalacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisine göre;

“Türkiye’nin milli birliği ve bütünlüğü, dil, soy ve din unsurlarının da üstünde tarihi bir gerçektir.

Devletimizin beşeri zenginliği ve dayanağı olan tek millet olgusu, bu kucaklaşmanın neticesinde vücut bulmuştur.

Bu asla bir dayatma ve asimilasyon değil, tastamam bir demokrasi ve millet zaferidir.

Bir başka ifadeyle, daha güçlü bir toplumda, daha müreffeh bir ülkede yaşama gayesinden doğmuş sosyal, kültürel bir uzlaşma ve dayanışma halinin zarafetidir.

Türkiye Cumhuriyeti bu birleştirici ve bütünleştirici millet temeli ve sosyolojik uzlaşma üzerinde şekillenmiştir.

Ancak tahripkar süreç devam ederse, mensubu olduğumuz Türk milleti, alt kimlik ve çok kültürlülük talepleri sonucunda bölünme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaktır.

Bu durum, hem milli birliğimizi tahrip edecek, hem de Türk devletinin sonunu hazırlayacaktır.

Kılıçdaroğlu’nun siyaseti buna yöneliktir.

Partimiz, etnik, kültürel ve mezhep zeminindeki siyasallaşmanın bölünmeye götüreceğine inanmaktadır.

Bunun sonucunda ortaya çıkacak tabloda ise Türkiye’nin bu nüfus ve bu coğrafya bütünlüğü ile devamı mümkün olmayacaktır.

Bizim bu konuda duruşumuz nettir ve belgelidir.

Bizim dayandığımız ilkeler:

Tek vatan, tek bayrak, tek millet, tek devlet ve tek dil ülküsüdür.

Tek devlet, üniter yapının korunmasını,

Tek millet, Türk milleti kimliğinin devamını;

Tek bayrak, milli devletin bekasını,

Tek dil, resmi dilin yalnızca Türkçe olabileceğini,

Tek vatan ise, ülkemize ortak koşulamayacağını ilan etmektedir.

Ve bunlar da bizim kırmızı çizgilerimizdir.

Varsa cüret etmek isteyen,

Bu değerleri çiğnemeye hazırlanan,

Ben bunları kabul etmiyorum diyen, buradan açıklıyorum ki;

Ayaklarını denk alsınlar,

Bir kere daha düşünsünler,

Burada biz varız ve buna izin vermeyiz.

Dün vermedik, bugün vermeyiz, yarın da vermeyeceğiz.

Ve tereddüt edenler varsa, buradan tam 1287 yıl önce Orhun'dan yola çıkan buyrukları ve inancı tekrarlamak istiyorum.

“Üstte mavi gök çökmedikçe, altta yağız yer delinmedikçe, senin ilini töreni kim bozabilir? Titre ve kendine dön.”

Kaldı ki böylesi bir felaket ve fecaat hali nasıl mümkün olabilir?

Sözlerimin sonunda, yarın karşılayacağımız mübarek Üç Ayların, bir gün sonrasında idrak edeceğimiz Regaib Kandilinin aziz milletimize, Türk-İslam alemine ve tüm insanlığa sağlık, huzur, selamet ve nice güzellikler getirmesini temenni ediyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sağ olun var olun, Cenab-ı Allah’a emanet olun.”